

Învierea lui Isus reprezintă gloriosul document că Dumnezeu a primit Jertfa Lui în locul nostru, noi fiind restaurați, socotiți neprihăniți, îndreptățiți, deschizându-ne calea spre o victorie eternă, împreună cu El.

„„Iată”, a zis El, „ne suim la Ierusalim și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărțurilor. Ei Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâinile Neamurilor, care își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiete, Îl vor scuipa și-L vor omori; dar, după trei zile, va învia.”“ (Marcu 10:33-34)

Privind asupra pasajului din Biblie care descrie întregul drum parcurs de Domnul Isus, pornind din Ghetsimani, unde se ruga cu amar știind ceea ce urma să se întâmple, până la momentul răstignirii sus pe cruce între cei doi tâlhari, fiind la rândul Său considerat de către norod vrednic de moarte și încă de o moarte rușinoasă deși nimic din viața Lui și din acțiunile Lui nu ÎL condamnau la un astfel de final, m-am cutremurat și am încercat să îmi imaginez prin ce a trecut Domnul Isus și cât de greu a fost să îndure batjocura și ura mulțimii, purtând pe umeri crucea. Mărturisesc că este greu de conceput toată durerea, atât fizică cât și sufletească pe care a purtat-o în acele momente Domnul Isus, și cu gândul la toate acestea, nu pot decât să Îi mulțumesc că și pentru mine a accep-

Prin înviere, Dumnezeu a înlăturat puterea morții, transformând suferința în biruință, teama în speranță, neliniștea în pace, tristețea în bucurie...moartea în Viață. Slavă Mântuitorului nostru, Mielului înviat!

Rut Chereji

tat crucea și osânda.

Mă gândeam de asemenea citind despre acele momente, cum ar fi fost viața mea dacă acest drum nu ar fi fost parcurs, dacă nu ar fi existat un miel, curat, fără pată care să zică DA planului pe care Dumnezeu l-a avut pentru omenire. Probabil viața mea ar fi fost fără orizont, fără o perspectivă clară, probabil nu aș fi cunoscut pacea și siguranța! Ar fi existat în mintea mea mereu întrebări și incertitudini. Uitându-mă la sacrificiul Domnului Isus tot ce îmi vine în minte este dovada dragostei supreme pe care mi-a arătat-o și a arătat-o față de omenire. Însă ceea ce este și mai încurajator pentru mine este faptul că Isus a înviat a treia zi după Scripturi și este viu și stă la dreapta Tatălui, ceea ce aduce în viața mea liniște, pace, siguranță, apartenență și speranța că va veni o zi în care Îl vom vedea venind pe nori, așa cum a promis.

Isus e viu! Credința în Domnul Isus este o credință vie, iar unui Dumnezeu viu tot ce pot să Îi ofer este inima mea și viața mea.

Iulia Brătulescu

Anunțuri

Luni ora 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
Marți ora 18.00 Studiu cu familiile tinere
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret. Agapă
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică ora 09.30 Pregătire pentru botez
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

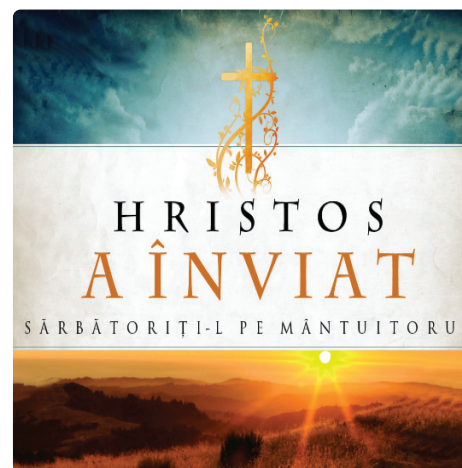
Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Mihaela Chereji
Tehnoredactare: Dan Matei

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

POVEȘTEA GRĂUNTELUI DE GRÂU

„Drept răspuns, Isus le-a zis: „A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului. *Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.*“

Ioan 12:23-24

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Puterea învierii lui Cristos**

**„Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul;”
Matei 28:6**

POVEȘTEA GRĂUNTELUI DE GRÂU

Sămânța sfântă și izvor de viață Tu, Logos coborât din veșnicii Ești Dumnezeu asemenea cu Tatăl Și om ca noi ai vrut să fii.

Sămânța sfântă aruncată-n glie Dușmanii au crezut că te-ai pierdut Ei n-au știut că bobul o să-nvie Iar moartea Lui înseamnă început.

Un început cum n-a mai fost vreodată Necunoscut chiar și-n Eden Căci cei aduși din morți la viață

Sunt câștigați cu sânge sfânt de sub blestem.

Cu toți născuți spre-o nouă stare
Prin plan gândit din veșnicii
Spre slava Lui, în cinste și-adorare
Trăind pe veci ca fiice și ca fii.

Ce rod bogat, trudita-i, o, Isuse

Mănat doar din dorința de-a iubi
Nu-i chip să răsplătim acele suferințe
Dar înviați din morți, pe veci îți vom sluji.

Continuare din pag. 1

pastor Daniel Chereji

PUTEREA ÎNVIERII LUI CRISTOS

„Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. (Romani 6:4)

Când discutăm despre învierea lui Isus Cristos această realitate nu trebuie să rămână pentru creștini un simplu fapt istoric, ceva ce s-a întâmplat în urmă cu două mii de ani și atât, ci ea trebuie înțeleasă din perspectiva semnificațiilor profunde pe care le are învierea Domnului în aspectele ei spirituale.

Cu alte cuvinte, este necesar să ne întrebăm: ce anume s-a întâmplat în lumea spirituală odată cu învierea Domnului? De ce a fost nevoie de o moarte a Domnului Isus, iar dacă, odată ce a murit, Dumnezeu L-a înviat, ce anume a adus pe plan spiritual această înviere a Sa? Ce garanții extraordinare oferă învierea din morți a lui Cristos?

Mai înainte de orice, putem afirma cu toată tăria că învierea lui Cristos garantează nașterea noastră din nou. Dar de ce oare vorbește Biblia despre o naștere din nou a omului și mai ales, de ce este nevoie de o naștere din nou a unui om?

Cel mai important adevăr ce trebuie cunoscut în această privință este faptul că omul este o ființă atât de afectată de păcat, atât de depravată în păcătoșenia

sa, încât nu a fost posibilă o „reparație” a sa, o „cârpeală” a naturii noastre cu ceva mai bun, ci, dimpotrivă, singura soluție pentru dobândirea unei noi naturi a fost „moartea” și „îngroparea” noastră împreună cu Cristos, pentru ca apoi să fim înviați (născuți) la o nouă viață, cu o nouă natură (bineînțeles, trebuie să înțelegem că toate aceste realități se petrec în domeniul spiritual).

Despre aceste adevăruri a vorbit mai întâi Domnul Isus când i-a explicat lui Nicodim că mântuirea și intrarea în Împărăția Tatălui nu este posibilă decât după nașterea noastră din nou: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:3)

Apoi, apostolul Pavel în epistolele sale, reia și dezvoltă subiectul acesta numind nașterea din nou (sau învierea noastră la o viață nouă, care, în definitiv, sunt unul și același lucru) drept unul dintre principalele beneficii dobândite odată cu învierea Domnului: „În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbră-

continuare pagina 3

continuare din pagina 2

cat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat.” (Romani 6:5-7)

Ceea ce vrea să ne învețe aici apostolul Pavel este adevărul că învierea lui Cristos garantează mai înainte de orice nașterea noastră din nou, adică învierea noastră la o viață nouă, însă doar cu o singură condiție: ca să poți învia cu Cristos, trebuie mai întâi să mori cu Cristos.

De fapt, singura explicație posibilă și plauzibilă pentru un om care, deși își spune creștin, totuși trăiește necreștinește, ca un păgân, este aceea că, în realitate, omul acela n-a murit niciodată cu adevărat, ca să poată învia la o nouă viață.

Se prea poate ca un astfel de om să se fi prefăcut că a murit, sau poate că a fost doar „îmbătat” de învățătura lui Cristos, „amețit” sau chiar „leșinat” - adică mă-

Siguranță, pace, suflet restaurat, bucurie inestimabilă...viață! Cu siguranță, nici unul dintre aceste lucruri nu ar fi existat, dacă nu ar fi avut loc Învierea. Toate sunt ancorate în crucea lui Isus și în certitudinea învierii Lui, care este indispensabilă și inestimabilă pentru noi, cei care am fost readuși la viață împreună cu El.

Fără înviere, Isus ar fi fost un Erou exemplar prin sacrificiul de Sine, dar nu Mântuitor al omenirii. Fără înviere, El ar fi fost zdrobit și făcut neputincios de către povara păcatelor cu care S-a încărcat pentru noi, când a murit pe

nat de emoții și de orice alte intenții - dar, din păcate, în realitate a rămas tot omul acela care a fost dintotdeauna: viu față de păcat și față de lume, niciodată mort și îngropat împreună cu Cristos.

Pentru un astfel de om învierea lui Cristos nu este mai mult decât o altă sărbătoare, una ca oricare alta, un alt prilej pentru benchetuit, de mâncat și de băut și de orice altceva, dar o sărbătoare lipsită de semnificație și de putere de schimbare.

De aceea, învierea lui Cristos garantează învierea la o viață nouă numai pentru cei care, mai înainte, au ales să moară (și aceasta nu se poate traduce decât prin pocăință) și să fie îngropați împreună cu Cristos ca să poată fi înviați împreună cu El.

Așadar, Cristos a înviat! Tu, cititorule, ești sigur că ai înviat împreună cu El?

Claudiu Lupu

cruce, nu Restaurator și Dătător de viață nouă.

În sferele cerești, justiția divină, prima desăvârșita Jertfă, necesară și suficientă pentru a reda salvarea noastră. Prin învierea Sa, moartea a fost biruită, ridicând povara, chinul, întunericul, care ne înfășurau, oferindu-ne șansa, oportunitatea reabilitării, a biruinței asupra păcatului.

Câte este de reconfortant să știi că prețul a fost plătit pentru tine, dar, în același timp, există responsabilitatea de a alege...Viața!

continuare pagina 4